

Михаил Лермонтов,
Der Tod des Dichters

tradukita de Friedrich von Bodenstedt

...

Михаил Лермонтов,
Смерть поэта

...

Михаил Лермонтов,
La morto de la poeto

tradukita de Konstantin Gusev

...

Der Dichter wollte seine Ehre
 rächen,
 Die er durch giftiges Wort ver-
 letzt geglaubt,
 Da traf ihn selbst das Blei, sein
 Herz zu brechen,
 Zu beugen sein gewaltig
 Haupt...
 ... Und Manche jetzt
 frohlocken, daß er fiel,
 Und rühmen gar den Mörder,
 der sein Ziel
 So gut getroffen, und im kalten
 Muthe,
 Fest, ohne Zittern, that den
 Mörderschuß,
 Der unser Land geröthet, mit
 dem Blute
 Des liederreichen Genius...
 ... Ein Abenteurer kam er aus
 der Ferne,
 Er nahm kein Herz mit sich,
 ließ keins zurück —
 Rang sucht' er bei uns, Titel,
 Ordenssterne,
 Denn unverständlich war ihm
 andres Glück,
 Er fand was er gesucht in uns-
 rer Mitte,
 Er fand bei uns ein zweites Va-
 terland —
 Sein Dank war: daß er sonst auf
 jedem Schritte
 Was ihm begegnete, verächtlich
 fand.
 Fremd blieb er unsrer Sprache,
 unsrer Sitte,
 Das Volk war ihm ein Gegen-
 stand des Hohnes,
 Er suchte keine Gunst als die
 des Thrones...

Погиб поэт! — невольник
 чести —
 Пал, оклеветанный молвой,
 С свинцом в груди и жаждой
 мести,
 Поникнув гордой головой!..
 Не вынесла душа поэта
 Позора мелочных обид,
 Восстал он против мнений
 света
 Один как прежде... и убит!
 Убит!.. к чему теперь
 рыдания,
 Пустых похвал ненужный
 хор,
 И жалкий лепет оправдания?
 Судьбы свершился приговор!
 Не вы ль сперва так злобно
 гнали
 Его свободный, смелый дар
 И для потехи раздували
 Чуть затаившийся пожар?
 Что ж? веселитесь... — он
 мучений
 Последних вынести не мог:
 Угас, как светоч, дивный
 гений,
 Увял торжественный венок.
 Его убийца хладнокровно
 Навел удар... спасенья нет:
 Пустое сердце бьется ровно,
 В руке не дрогнул пистолет.
 И что за диво?... издалёка,
 Подобный сотням беглецов,
 На ловлю счастья и чинов
 Зброшен к нам по воле рока;
 Смеясь, он дерзко презирал
 Земли чужой язык и нравы;
 Не мог щадить он нашей
 славы;
 Не мог понять в сей миг
 кровавый,
 На что он руку поднимал!..
 И он убит — и взят могилой,
 Как тот певец, неведомый, но
 милый,
 Добыча ревности глухой,
 Воспетый им с такою чудной
 силой,

<http://www.poezio.net/version?poem-id=951&version-id=1918,1915,1917> Сраженный, как и он, безжалостной рукой.

Зачем от мирных нег и
 дружбы простодушной
 Вступил он в этот свет
 завистливый и душный

Pereis li, poet' de justo,
 Murdita per la kalumni',
 Kun peza plumbo en la brusto
 Kaj venĝavido mortis li! ...
 Ne povis la animo luma
 Subiĝi al la malhonor',
 Li sola kontraŭ fals' monduma
 Ribelis ... Kaj li estas for!
 Murdita! ... Do por kio ploroj,
 De l' povraj laŭdoj tarda ĥor'
 Kaj sinpravigoj de l' sinjoroj?
 Pro fato li jam estas for!
 Kaj ĉu ne vi kolere pelis
 La noblan kanton de liber',
 Elblovi incendion celis
 El la ĵaluzo — nur fajrer' ?
 Do ĝoju ... Mutas bardo nia,
 La bonon romp'is la malbon'.
 Ne lumas plu la stel' genia,
 Forvelkis la solena kron'.
 Murdinto lia senkompata
 Ekpremis feron de la ĉan',
 La koro vanta batis glate,
 Neniom tremis tiu man'.
 Kaj ĉu ne miro, ĉu ne stran-
 go?
 Pelata per la sort' migrant',
 Nomadis li en nia land'
 En serĉo de feliĉ' kaj rango,
 Ofende mokis pli kaj pli
 De nia tero lingvon, moron
 Kaj malestimis nian gloron,
 Ne sciis en la sanga horo,
 Sur kion levis sian manon li!
 ...
 En tombo kuŝas jam la bardo,
 Samkiel tiu, kiun li kun ardo
 Prikantis sorĉe en la versro-
 man' —
 Kantisto de bonkoro kaj bonf-
 arto
 Murdita per la senkompata
 man'.
 Por kio de la pac' kaj simpla
 vilaĝloka
 Enpaŝis mise li al la mondum'
 sufoka
 Por la sincera sent' kaj libere-
 ma saĝ' ?
 Por kio premis li la malamika-
 jn manojn,
 En la envia rond' serĉante la
 kompanojn,
 Li, kompreninta homojn de l'
 ĵunaĝ' ?

Traduko de la Rusa poemo "Смерть поэта" de МИХАИЛ ЛЕРМОНТОВ (*1814-10-15 – †1841-07-27) en la Germanan de FRIEDRICH VON BODENSTEDT (*1819 – †1892).

Arg-951-1918 (2013-12-15 20:30:08)

Verkinto de tiu ĉi Rusa poemo estas МИХАИЛ ЛЕРМОНТОВ (*1814-10-15 – †1841-07-27).

Arg-951-1915 (2013-12-15 10:39:19)

Mi, Manfred Retzlaff, trovis tiun ĉi poemon en la retejo <http://www.stihi-xix-xx-vekou.ru/ler352.html>.

Traduko de la Rusa poemo "Смерть поэта" de МИХАИЛ ЛЕРМОНТОВ (*1814-10-15 – †1841-07-27) en Esperanton de KONSTANTIN GUSEV (†1980-11-09).

Arg-951-1917 (2013-12-15 10:56:39)

Tiu ĉi poem-esperangigo troviĝas en la retejo http://donh.best.vuh.net/Esperanto/Literaturo/Poezio/morto_poetou.html.